

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai – apstākļos, kad saskaņā ar dalībvalsts tiesībām procenti par atskaitāmā pievienotās vērtības nodokļa (turpmāk tekstā – “PVN”) pārmaksas summu, kuru nav bijis iespējams atgūt “apmaksāto pirkumu” nosacījuma dēļ, (turpmāk tekstā – “PVN procenti”) tiek aprēķināti, piemērojot procentu likmi, kas neapstrīdami nosedz īstermiņa naudas tirgus aizņēmumu procentus un atbilst centrālās bankas bāzes likmei, kam pieskaitīti divi procentpunkti, par PVN pārskata periodu tādējādi, ka šie procenti tiek aprēķināti, sākot no nākamās dienas pēc tam, kad ir iesniegta PVN deklarācija, kurā nodokļu maksātājs ir norādījis PVN pārmaksu, kas “apmaksāto pirkumu” nosacījuma dēļ ir pārnesama uz nākamo pārskata periodu līdz nākamās PVN deklarācijas iesniegšanas termiņa pēdējai dienai – Savienības tiesības, proti, Padomes Direktīvas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu⁽¹⁾ (turpmāk tekstā – “PVN direktīva”) 183. pants, kā arī efektivitātes, līdzvērtības, tiešas iedarbības un samērīguma principi un Tiesas 2020. gada 23. aprīļa spriedums apvienotajās lietās *Sole-Mizo* un *Dalmandi Mezőgazdasági* (C-13/18 un C-126/18) (turpmāk tekstā – “spriedums *Sole-Mizo* un *Dalmandi Mezőgazdasági*”) ir jāinterpretē tādējādi, ka tām ir pretrunā tāda dalībvalsts prakse kā pamatlietā aplūkotā, kas nepieļauj, ka papildus PVN procentiem tiek aprēķināti arī procenti, kas ir paredzēti, lai kompensētu nodokļu maksātājam par attiecīgās summas naudas vērtības samazinājumu laika notecējuma rezultātā pēc minētā pārskata perioda līdz procentu faktiskai samaksai?
- 2) Vai – ja atbilde uz iepriekšējo prejudiciālo jautājumu ir apstiprinoša – tajā minētās Savienības tiesības un spriedums *Sole-Mizo* un *Dalmandi Mezőgazdasági* ir jāinterpretē tādējādi, ka ar šīm tiesībām un šo spriedumu ir saderīgi tas, ka naudas vērtības samazinājuma gadījumā piemērojamo procentu likmi valsts tiesa nosaka inflācijas līmeņa rādītāja apmērā?
- 3) Vai pirmajā prejudiciālajā jautājumā minētās Savienības tiesības un spriedums *Sole-Mizo* un *Dalmandi Mezőgazdasági* ir jāinterpretē tādējādi, ka šīm tiesībām un šim spriedumam ir pretrunā tāda dalībvalsts prakse, ka, aprēķinot naudas vērtības samazinājuma apmēru, tiek ņemts vērā arī tas, ka līdz “apmaksāto pirkumu” nosacījuma izpildei, proti, līdz preces vai pakalpojuma apmaksai attiecīgā nodokļu maksātāja rīcībā bija atlīdzība par pirkumu un attiecīgā nodokļa summa, un ka papildus naudas vērtības samazināšanās periodā konstatētajam inflācijas līmeņa rādītājam tiek izvērtēts arī tas, cik ilgu laiku nodokļu maksātājs nevarēja atgūt PVN (nevarēja prasīt tā atmaksu)?

⁽¹⁾ OV 2006, L 347, 1. lpp.

**Apelācijas sūdzība, ko 2022. gada 5. jūlijā Leon Leonard Johan Veen iesniedza par Vispārējās tiesas
(astotā palāta) 2022. gada 27. aprīļa spriedumu lietā T-436/21 Veen/Eiropols**

(Lieta C-444/22 P)

(2022/C 340/29)

Tiesvedības valoda – slovēņu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Leon Leonard Johan Veen (pārstāvis: M. Mandžák, advokāts)

Otra lietas dalībiece: Eiropas Savienības Aģentūra tiesībaizsardzības sadarbībai (Eiropols)

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi

- atcelt pārsūdzēto spriedumu pilnībā;
- nodot lietu Vispārējai tiesai atkārtotai izskatīšanai;
- uzdot Vispārējai tiesai lemt par tiesāšanās izdevumiem.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzība kopā ietver četrus pamatus. Vispārējā tiesa esot kļūdaini novērtējusi lietu no juridiskā skatupunkta un kļūdaini piemērojusi materiālo tiesību aktus konkrēti attiecībā uz atbildētājas atbildību par nodarīto kaitējumu un tās pienākumu apstrādāt personas datus kontrolpārbaudes ietvaros. Vispārējā tiesa esot arī kļūdaini konstatējusi, ka nav cēloņsakarības starp atbildētājas rīcību un kaitējumu izraisījušo notikumu, kā arī neesot pienācīgi pamatojusi pārsūdzēto spriedumu.

Apelācijas sūdzība, ko 2022. gada 4. jūlijā Larko Geniki Metalleftiki kai Metallourgiki AE iesniedza par Vispārējās tiesas (trešā palāta) 2022. gada 4. maija spriedumu lietā T-423/14 RENV, Larko Geniki Metalleftiki kai Metallourgiki AE/Komisija

(Lieta C-445/22 P)

(2022/C 340/30)

Tiesvedības valoda – grieķu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Larko Geniki Metalleftiki kai Metallourgiki AE (pārstāvji: N. Korogiannakis, I. Dryllerakis un E. Rantos, advokāti)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi Tiesai ir šādi:

- atcelt Vispārējās tiesas (trešā palāta) 2022. gada 4. maija spriedumu lietā T-423/14 RENV, Larko Geniki Metalleftiki kai Metallourgiki AE (ECLI:EU:T:2022:268);
- nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai atkārtotai izskatīšanai un
- atlikt lēmuma par tiesāšanās izdevumiem šajā lietā pieņemšanu.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības pamatojumam apelācijas sūdzības iesniedzēja ir izvirzījusi šādu pamatu:

Apelācijas sūdzības pamats: LESD 107. panta 1. punkta pārkāpums, jo Vispārējā tiesa ir secinājusi, ka ar 2. pasākumu (2008. gada valsts garantija) prasītājam ir tikusi piešķirta priekšrocība.

Apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi vairākas tiesību kļūdas, secinot, ka ar 2. pasākumu (2008. gada valsts garantija) apelācijas sūdzības iesniedzējai ir tikusi piešķirta priekšrocība LESD 107. panta 1. punkta izpratnē.

Apelācijas sūdzības iesniedzēja it īpaši apgalvo, ka Vispārējās tiesas vērtējumā ir pieļauta, pirmkārt, paziņojuma attiecībā uz garantijām 3.2. punkta d) apakšpunkta kļūdaina interpretācija un, otrkārt, kļūdainas pierādīšanas pienākuma sadalījums starp Komisiju un attiecīgo dalībvalsti, pārkāpjot Tiesas judikatūrā noteikto.

Turklāt apstrīdētajā spriedumā izdarītā secinājuma pamatā ir pilnīgi nepietiekami pierādījumu elementi, kas katrā ziņā nav radušies pirms 2. pasākuma piešķiršanas, pārkāpjot Tiesas 2020. gada 26. marta spriedumā C-244/18 P, Larko Geniki Metalleftiki kai Metallourgiki AE/Eiropas Komisija noteikto.

Visbeidzot apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka šis secinājums ir balstīts vienīgi uz negatīvu prezumpciju, kas ir pamatota ar tādu pierādījumu elementu neesamību, kuri ļautu izdarīt pretēju secinājumu, nepastāvot citiem elementiem, ar kuriem varētu pozitīvi pierādīt šādas priekšrocības esamību.
